

OSASTOILLE JA ASIAMIEMILLEMME

TOVERIN MYYJÄSLIPPUJA

eivät ole vielä kaikki tilittäneet, siksi emme ole voineet myyjäisistä tehdä loppuselvittelyä.

Kiiruhtakaapa tilitysten kanssa. Muutamia osastoja on, jotka ovat palauttaneet liput, mutta ei tilitystä. Tilitysten on oltava sisällä ennen kuin voimme tehdä loppuselvittelyä.

Jos tilitykset eivät saavu seuraavan viikon kuluessa, se on t. k. 24 p:n mennessä, sen jälkeen emme voi enää ottaa niitä huomioon, vaan toimimme vedon.

Odottaen nopeaa toimintaamme merkitsemme toveruudella, **TOVERIN KONTTORI.**

HAIN NAHKA,

joista nyttemmin on ruvettu Yhdysvaltain armeijan tarpeiksi valmistamaan sotilassappaita ja säärystisiä kuulua olevan muokattuna niin tavalliseen raavaan vuoden kaltaista, ettei ainoastaan ammattilaiset voivat sen erottaa. Raavausnahka on vähissä ja siitä syystä kovin kallishintaisia.

VÄRILLISIÄ KADUNLAKAISJOITA.

Parilisin kadut ovat käyneet erittäin värikämmiksi, kun on kadunpuhdistajina ruvettu käyttämään värillistä työvälineä. Kilttomustat senegalaalaiset ja kuparin väriset Algeriä ja Marokkon arabialaiset nyt tämän mailman kaupunkien kaduja puhdistavat — tahi ainakin ovat siinä töuhussa. Uusia aiheita parilaislaisten taidemaalarien silmälle tarjoaa esim. bulevardilla asteleva jättiläinen kokonainen neekeri, joka afrikkalaisen ruhtinaan ryhdillä laahaa luutaan perässään niin majasteellisesti kuin olisi se riikkukun-työvälineen kunniallinen vihka; tahi arabialainen, jonka vaalensinerviä sotilaspuku ja pöytätoivan värin korkean päähine muodostavat läheltähuoan värisoivan hänen tumman ihonvärinsä kanssa.

TAVATTOMAN HYVÄ ARPAONNI

on ollut neljällä skotlantilaisella veljellä, jotka työskentelevät kaivosmaailmalla. Brittiläiset kaivosmiehet, kuten tiedämme, ovat asevelvollisuuteen näiden polkeusasemassa, koska he työskentelevät sotatoimien onnistumiseksi välttämättömällä alalla. Mutta viime aikoina on kaivosmaailmalla täynnä ruveta miehiä "haravotmaan" sotaväkeen arpanolla. Kun Kilsythin kaivospiirissä arponnen toimitettiin, ei yhdenkään noiden neljän veljeksen nimi noussut. Sitte ryhdyttiin vetämään arpa revolveriä jätettävistä miehistä, ja silloin nostettiin miesten nimet niin tarkoin, että ainoastaan yksi lippu koko piiristä jäi utraan. Ja noissa viidessä lippussa, jotka jäivät nostamatta, olivat näiden neljän veljeksen nimet.

Onneksi nuo veljekset eivät tule olemaan osallisia Toverin myyjäisliippujen arponnissa. Muuten ne varmaan velsivät sen automobillin ja muut parhaat voivot.

Järjestömmme asioita

OSASTOJEN VIRKAILIJOITA

pyydetään osastojen kokouksissa ja ohjelma-iltamissa tiedustelemaan jäseniltä, onko heidän sukulaisiaan tai tuttaviansa joutuneita Suomen luokkasodassa lahtarien uhriksi tai vangiksi ja jos heillä on heidän valokuviaan.

Syksyllä ilmestyvässä Työväen Kalerenissa julastaan näet kaikkien niitten Suomen uhrien kuvat, joita voidaan saada Amerikan suomalaisilta työläisiltä.

Jos jäsenillä on näitä valokuvia, niin pyydetään lähettämään ne heti Kalerenin toimittajalle, Box 468, Fitchburg, Mass. Valokuvat palautetaan jokaiselle takaisin. Samalla on lyhyesti mainittava, jos mahdollista seuraavat seikat: Nimi ja kotipaikka. Ikä. Ammatti. Missä kaatui tai joutui vangiksi ja jos katsoo joutuneen muuta välttämättömä huomauttaa sen yhteydessä. Lähettäjän on tietenkin oheennitettävä oma nimensä ja osoitteen, jotta valokuvat tiedetään palauttaa takaisin. Amerikan Suom. Työväen Kalerenin Toimitus.

Sosialismin päämäärä

Sosialistit vaativat, että kansalliset tuotantovälineet ja elämän välttämättömyksien hankinta tulee kuulua yhteiskunnan johdettavaksi yhteiskuntajäsenten eduksi ja hyödyksi.

Pääperuste, jolla nykyinen yhteiskuntalaitoksemme lepää, on siinä, että yleisten hyödykkeitten tuotanto on yksilöllisenä toimena ja tehtävänä. Tuotantolaitok-

semme eivät ole järjestetyt kansan kautta eikä yhteiskunnallisen tarpeen tyydyttämiseksi, vaan yksityiset kapitalistit ovat ne järjestäneet itselleen liikevoittoa tuottaviksi laitoksiksi. Meidän teollisuutemme johtajat välittävät hyvin vähän tuotettensa yleisestä hyödyllisyydestä. He teettävät joko raamatun, pysyviä, lääkekeitteitä, aurioita ja lentokoneita taikka muita tuotteita tahansa, riippuen kokonaisuudesta mitkä tuottavat heille suurinta voittoa.

Se tosiasia, että yhdeksältäkymmeneltä milj. heidän kansainväliseltään puuttuu ruokaa, vaatteita, huoneita, huonekaluja, lämpöä, valoa, kirjoja, huvituksia ja mahdollisuuksia matkustuksiin ja kanssakäymisiin terveydekseen ja virkistykseen, ei merkitse heille yhtään mitään, sillä he ovat etsimässä vain — liikevoittoa. Sosialistit tahtovat tämän vallitsevan, yksityisille liikevoittoa tuottavan, teollisuusjärjestelmän tilalle asettavaksi yhteiskunnallisen tuotannon yhteistä kulutusta varten.

Me emme tule jättämään valtiollista määräämisvaltaamme harvojen itsevaltuutettujen käsiin, käyttäessään Yhdysvaltain hallitusta yksilöllisten pyyteittänsä edesauttamiseksi, välittämättä mitään yleisestä mielipiteestä ja kansan tarpeista, mutta se, mitä me teemme taloudellisen, hyvinvoinnin edistämiseksi, on tarkoin määritelty.

Samoin kuin kansanvalta valtiollisesti merkitsee itsehallintoa, niin sosialismi vaatii tuotantollista itsehallintoa. Tarkemmin sanoen, sosialistien ohjelma vaatii yhteistä eli yhteistä omistusta ja käyttöä kaikille yhteiskunnallisessa tuotannossa ja tuotteiden jaossa tarvittaville työ- ja käyttövälineille, kuten — maalle, kaivoksille, rautaa-, rauteille, höyryrakenteille, sähkölinjoille ja puhelinlaitoksille, mylyille, tehdaslaitoksille ja nykyaikaiselle teollisuuskoneistolle.

Tämä on koko sosialistien liikkeen varsinainen ohjelma ja sen päämäärä, sekä sosialistien yhteiskuntaopin perusohje. Se on puolekseen liittyvien toiminta-ala ilman lisäyksiä ja muutoksia. Kuka ikinä tämän ohjelman hyväksyy hän on sosialisti, mutta joka ei sitä hyväksy hän ei myöskään ole sosialisti.

Sosialistipuolueen yksityiset jäsenet voivat olla erimielisiä yhteiskuntakäsityksistä. He voivat tulla sosialismia ymmärtämään useita eri teitä. Kaikissa muissa menettelytapakysymyksissä voivat he olla erimielisiä, mutta liikkeen päätöksentekoisissä täytyy kaikkien olla yksimielisiä. Yleinen syytös "sosialismin moninaisuudesta" saa aikansa sosialismin filosofian pintapuolisesta tuntemuksesta. Asian todellinen laita on kumminkin siten, että ei yksikään toinen valtiollinen puolue vielä koskaan ole tarjonnut niin selvää, niin sopuisuutta ja niin kokonaista yhteiskuntaohjelmaa, kuin kansainvälinen sosialismi.

Mutta niin yksinkertainen kuin sosialistipuolueen ohjelma onkin, merkitsee se kumminkin perin pohjalta vallankumousta meidän yhteiskuntalokkiamme ja yhteiskuntasuhteitamme. Se edustaa uutta yhteiskuntajärjestelmää. Siitä syystä sitä parjaavat nykyiset teollisuusjärjestelmästä hyötyvät kapitalistit ja siitä syystä se on tullut väärinymmärretyksi vanhoillisuuteen piintyneiltä joutoilta.

Voimme varmuudella väkuttaa, että ei mikään toinen liike maailmassa ole vielä koskaan ollut niin alhaisten ja jatkuvain vääristelijöiden alaisena kuin sosialistien. Ohjelmaa lähempi selvittely tulee kumminkin lakkaamaan poistamaan väärinkäsityksiä.

Kuten sanottu, sosialismi vaatii tuotantovälineiden yhteisomistusta. Tämän vaatimuksen on voit liikkeemme arvostelijat hyvin usein, ilman pienintäkään kursaailua, kääntäneet seuraavaan

muotoon: "Sosialismi vaatii omaisuuden tasajakoa". Eräs pääkaupunkimme yliopiston kansleri oli äskettäin viettämässä hyvin ansaittua loma-aikaansa Atlantin meren toisella puolella, tuolla reissullaan oli hänellä myöskin tilaisuus vierailulla kuningas Haakonin hovissa, joka juuri vähän ennen oli kohotettu Norjan valtaistuimelle. Kotimaahan palattuun oppinut kanslerimme julkaisi sanomalehdissä heidän keskustelunsa kuninkaan kanssa ja samalla lausui ihailunsa ymmärtäväisestä ja tervehäisestä nuoresta hallitsijasta. Ikäänkuin näytteeksi kuninkaan ylistävästä lahoista kertoi kansleri seuraavan heidän välillään tapahtuneen keskustelun: "Missä määrin sosialismi edistyy teidän maassanne?" kysyi korkeasti oppinut amerikalainen. "Hm, se on jonkun verran kasvamaan päin", virkkoi kuningas, "mutta se ei ole vaarallista, eikä uhkaavaa. Sosialismi on tuottanut kullemaan äärimmäisen typerän ohjelman tähden. Otaksuamme, että me tänään jaksaisimme kaikki Norjassa löytyvän omaisuuden maamme asutuksen kesken. Ja tuntuu myöhemmin syntyi uusi maan-kansalain. Mitä olisi silloin tehtävä? Tulisiko meidän toimittaa uusi joku, vai olisiiko uusi tulokas jätettävä kokonaan avuttomaksi ilman omaisuutta?" Molemmat, hänen majesteettinsa ja meidän kanslerimme sopivat siitä, että sosialismi saattoi pienokaisen ja pienokaisen sosialismin mitä enisintuomimpaan asemaan. Yhdellä mitä yksinkertaisimmalla olettamuksella nollaksi suuruiseksi jätettiin sosialismin kummittuksen kerran vielä tästä maailmasta.

Sosialismi tietystikään ei edusta eikä vaadi omaisuuden tasajakoa. Sosialistipuolueen ohjelmassa ei mainita mitään käyttö-omaisuudesta, vaan ainoastaan tuotantovälineistä omistuksesta; se tahtoo sen omaisuuden kansan hallittavaksi, jota nykyinen kapitalistiluokka käyttää aseenaan yhteiskuntajärjestelmän suuren enemmistön sortamisessa ja nykymaailmassa. Sosialistit tahtovat ainoastaan tuotantovälineet yhteiskunnallistetuiksi.

Hyvin leivillä ja välinpitämättöminä silmäilevät sosialistit asuintalojen, vaateusten, voimavainujen ja huvilavain yksityisomistuksiksi. Sosialistit eivät haittaise edes vähäpätöisintä laintua olevia työvälineitäkään, eivätkä ojevaa ahnasta kättänsä taidemaalarin pensseliin, ei perheenemän neulaan eikä neulomakoneeseen. Se mitä he vastustavat, on yksityisomistusta yhteiskunnallisiin tuotantovälineisiin ja tuotantolaitteisiin, joilla joukot työskentelevät ja joista joukot tuottavat hyödykkeitä, joiden pitäisi kuulua tuottajille.

Ja vieläpä yksin täälläkin rajoitetulla alueella sosialistien vaatimus ei edusta mitään järkeä eikä joutelua, mutta päinvastoin, yhtä yhteistä ja jakamatonta omistusta. Tämä periaate voidaan valaista ottamalla vertaus yleisistä kaupunkimme kaduista. Kaupunkimme kadut ovat yleisön tahi toisen sanoen kansan omaisuutta. Ne lasketaan, korjataan ja pidetään puhtaana kansan kustannuksella. Ne ovat tehdyt ja villäpidetyt meidän yhteistä käyttöä ja hyötyä varten. Me kaikki olemme niiden omistajia. Mutta me emme toimita niissä tasajakoa, emmekä jäsä kaduillamme löytyviä kivenmukuloita kansalaisten kesken.

Ja toinen samanlainen, perusteeton ja laajalle levinnyt, käsite on se, että "sosialismi vaatii yhteiskunnan korvausten kaikenlaatuista työstä". Sosialismi kyllä vastustaa nykyään voimassa ja käytännössä olevaa ryöstöä, jota joutilaat harjoittavat, anastaneen suurimman osan tuottajan työntuloksista. Sosialismi vaatii, että yhteiskunnalliset tuotteet, senjalkeen kuin niistä on yhteiskuntatarpeet pois vedetty, menevät ilman muita vähenyksiä kaikille niille henkilöille, jotka tuotantolain valmistamiseen ovat osallisia joko ruumiillisen taikka henkisen työnsä kautta. Mutta se ei suunnittele tuotettensa tasajakoa yksilöllisten kesken. Sosialismi myöntää kohtuullisen ja sopimuksen mukaisen lisäkorvauksen annettavaksi erikoisponnituksista, taidosta ja kyvystä. Se usein lausuttu pelko, että sosialistinen tuotantjärjestelmä tulee hävittämään persoonallisen kunnianhimon ja riistää kiihoittimet yksilöllisiltä ponnistelujoilta ja vritteliöiltä, on joutunut alkuperäisen kommunismin epäselvyydestä, joka on saarnannut tavarain yhteistä käyttöä ja välttämättä korvausta työstään jokaiselle kommunin jäsenelle, vaan jonka kanssa nykyinen sosialismi ei ole ei kaukaisimmassakaan heimolaisuus-suhteessa.

M. H.—t.

Riistetyt

Kirj. A. Pannekoek.

Riistetyt itse ainoastaan voivat suorittaa taistelun riistämistä vastaan. Vaikka toisinaan joutuu riistäjäloukkain jäsenet säälistä tai svvasti käsittäen tulevan kehityksen suunnan tukevat riistetty, niin jäävät tällaiset kuitenkin aina poikkeuksiksi. Vapaehtoisesti ei mikään riistäjäloukka luovu etuoikeuksistaan; riistettyjen luokkien yhtynyt järjestetty voima heidät siihen vasta voi pakottaa. Jokainen luokka toimii, vaikka sen ensiksi täytyisikin voittaa vissejä perinnäistapojen ja entisten olojen muisteluun aiheuttamia ennakkoluuloja, lopullisesti luokkateijansa määrävsten mukaisesti.

Senpä vuoksi kannattaa tutkia, mitkä luokat ovat luettavat riistettyihin, sillä näitä on, vaikkapa heidän mukaan tempaamisena vaatitkin vaiva, lopuksi kuitenkin katsottava meidän päämäärämme ja puolueemme kannattajiksi. Samalla käyppi myöskin selväksi, mikseivät kaikki heti samalla tavalla voi ottaa tehokkaasti osaa taisteluun.

Kaikkien riistettyjen etujoukko on on teollisuustyöväestö; sitä ei ole tähän asemaan tunkenut ainoastaan sen suuri lukumäärä, vaan ne henkiset ja siveelliset ominaisuudet, joita sen erikoisasema — tuotantoprosessissa sille on synnyttänyt. Kapitalismin kehitys on ensi kädessä teollisuuskapitalismin kehitystä; teollisuuden palvelukseen tekniikan parannukset luovat vähä pitempiä, suurempia ja kalliimpia koneita, joiden hankkimiseen tarvitaan yhä suurempia pääomia. Tuotokkykyisempien työmenettelytapojensa avulla ruhojo suurteollisuus pienliikkeen ja svökseen pienomistajat alas köyhälistön riveihin; ja heidän liikkeittensä yhä kasvava suuruus kokoo yhä suurempia työväestöjoukkoja tehtaisiin. Teollisuuspääoma esiintyy vallankumouksellisena, se on lyhyessä ajassa ennen uskomattomalla tavalla muuttanut maanin muotoa, se on luonut kummastusta herättäviä ilmeitä ja svvimpää perustuksiaan myöten muistunut kaikki olosuhteet.

Tämän herkeämättömän vallankumousoiminnan keskellä elävät palkkatyöläiset. He tulevat sangen pian huomaamaan, että näitä jättiläismäisiä tuotantovoimia tuentensa on koko halajoinen takaisin pienliikkeen riippumattomuuden aikaan, jolloin jokainen omisti tuotantovälineensä, mitä typerintä hulluutta. He ovat proletareja ja niiksi he jäävätkin, mutta mahdollisuutta tydyttävään elämäntiloihin pääsemiseksi ei heillä ole. Heillä on myydä ainoastaan työvoimansa, heidän täytyy tytyvä nukkuaan hengissä psymiseksi juuri riittäväan palkkaan, ilman toiveita säästöjen avulla kerran itse hankkia omia tuotantovälineitä. Toinen kaavaus hänen työnsä tulos suuntamattomasti samassa mitassa kuin työn tuotokkykyisyys kehittyy; mutta tämä lisäys joutuu ainoastaan kapitalistiluokan hyväksi, joka anastaa itselleen työtulosten ja palkan välisen erotuksen. Kapitalistiluokka tulee sen kautta yhä rikkaammaksi ja sen saattaen työväestöä jättä entiseen asemaansa. Toinen voi se yhteenliittymällä saavuttaa palkkainkohoumukset. Se ensiksi opettaa työväenluokan tuntemaan omat voimansa. Työläiset elävät joutokäsiin aivan samalla tavalla oloissa, pian huomaavat he, etteivät he yksitellen voi saavuttaa mitään, vaan ainoastaan jokaisen yksilön astuminen yleiseen palvelukseen henkilökohtainen alistuminen kokonaisuuden alle. Sillä tavalla kehittyä järjestymisen ja kuri. Ja samalla kasvaa kapitalistien yhteiskunnan peruseläksen ymmärtäminen, työmiehet pääsevät selville siitä, että he oikeastaan teknillisten virkailijoiden kanssa yhdessä luovat kaiken ja että kapitalistit ovat ainoastaan hyödyttömiä loiseläjiä, joita tuotanto ei ollenkaan kaipaa. Sen vuoksi täytyy työväestön ihanne olla korkealle kehittyneen tuotannon säilyttäminen ja ainoastaan riistäjästä vapautuminen. Tuotantovoimien käyttäminen tekee ihmiset vapaisiksi; he näkevät kuitenkin, että olisi sulaa mielettömyyttä hylätä nämä väkävät rautaiset palvelijat ja palata isien alkuperäisiin työkaluihin. Näitä suuria tuotokkykyisiä tuotantovälineitä tahtovat he vapaasti saada käyttäjä, koneiden yhteisomistusta ja yhteinen yhteiskunnallinen työ on oleva heidän päämääränään.

Teollisuustyöläinen ei valita häntä riistävän kapitalismin olemassa oloa, koska hän näkee siinä samalla suuren edistysvoiman, joka näyttää ja tasottaa hänelle tietä eteenpäin. Hänen työnsä opettaa häntä kourin tuntemaan tuota voimaa, joka kohottaa ihmisen luonnon herraksi. Yhdessä eläminen ja yhdessä toimiminen opettaa häntä tuntemaanjärjestymisen voimaa, joka yksin kykenee menestyksellä ryhtymään taisteluun riistämistä vastaan. Näiden sviden vuoksi on teollisuustyöväestö taistelun eturintamalla.

Mutta se ei ole ainoa riistetty luokka. Kapitalismi ei ole rajoittunut luomaan ainoastaan suurteollisuutta ja hävittämään pienporvaristoa; se esiintyy maatalouden dessakin ja luopi itselleen aivan erikoiset muodot, joita sillä on osaksi kyllä teollisuuden alalla. Missä se liikepääomana on sijoitettu suuriin maatalousliikkeisiin, siellä sen vaikutukset ovat tuskin muut kuin teollisuudessa tapaamme. Se riistää palkkatyöläisiä, synnyttää niiden työstä lisäarvon liikkeenharjoittajalle ja kapitalistille, jotka ovat edellisen takana. Erona on se, että maatyöläiset elävät hajallaan, eristetyissä kylissä, joissa mailman valtavat mullistukset eivät ole silmin nähtävissä, joissa heidän elämän "kohottamiskeinot" ovat niukat ja siis perityt ennakkoluulot voimakkaammat. Senpä lisäksi heidän keskuudessaan sosialistiset aatteet eivät synny itsestään, niitä täytyy sinne ennenmin muualla kulettaa. Mutta kun maatyöläinen asemansa vuoksi tuntee itsensä täydellisesti köyhälistöläiseksi, niin ei meidän aatteitamme levittämistä vastaan asetu mitään luokkaidut ja kun hän vähitellen pääsee perille meidän katsantokannastamme, tulee hänestä sosialismin uskollinen ja innostunut kannattaja. Menestyksemme maatyöläisten keskuudessa osottavat, että täälläkin kuletaan hitaasti mutta varmasti eteenpäin.

Aivan toisen esiintyy pääomasiellä, missä se pääasiassa koronkiskonta- ja kaupappääomana joutuu kosketuksiin pikkuporvarillisen ja pienliiketylalon kanssa. Jos pikkutilallinen vedetään rahatalouden piiriin sisälle — veroihin, vuokraan ja kaikenlaisten esineiden ostoon tarvitsee hän rahaa — jos hänen siis täytyy myydä tuotteitansa, niin on hän riippuvainen markkinahintojen vaihtelusta ja hänen tuotantopajensa kehittymättömyys ja hänen olojensa ahtaas saattavat hänet epäedulliseen asemaan suurliikkeen rinnalla. Hänen täytyy läntä rahaa joko liikkeensä parantamiseksi tai laajentamiseksi tai ostoksiin; hän ottaa kiinnityslainansa tilaansa, mutta sillä hän ei vielä ole ostanut itselleen hyvinvointia. Kun hänen tulostaan ensiksi on ehdottomasti maksettava korot, jolle hän tahdo, että hänen tilansa, johon hän on koko siluullaan kiintynyt, joutuu myytäväksi ja otetaan häneltä pois — niin täytyy hänen rajottaa menojaan. Siinä talonpoika, sellaisena kuin silminnäkijät ovat hänet monasti kuvanneet: häntä itseään ja hänen perhettänsä nylettään hirvittävästi, työtajat loppumattoman pitkät, elämä äärimmilleen supistettua, jonka kautta hän elää huonomassa asemassa kuin palkkatyöläinen, täydellinen henkinen rakkalaita. Tällä tavalla ainoastaan voi hän vielä pysyä pystyssä. Yleensä ovat nämä keinoja, joiden avulla kilpailukyinen pienliike vielä joutuu ajat voi pysyä pinnalla.

Tällainen talonpoika elää samalla tavalla olosuhteissa kuin velkojen rasittama käsityöläinen taitteiteollisuuden harjoittaja. Pääoma häntäkin riistää, sillä pääoma jättää hänelle ainoastaan mitä niukimmat elintarpeet ja ottaa korkojen muodossa häneltä kaiken sen ylimenevän tulon hänen työstään. Nämä ihmiset kuuluvat hekin riistettyjen luokkaan, jonka edussa on taistelemisen pääoma vastaan.

Mutta heidän erikoiset elämän olonsa vaikuttavat sen, että he käsittelevät taistelun omalla erikoisella tavallaan. Näiden pikkuporvarillisten kerrosten keskuudessa saavuttaa voimakasta vastakaikua pienliikkeeseen palaamisen vaatimus s. o. kukoistavan pienliikkeen henkinherättäminen ja pääoman köysiin kytkeminen. Usein puhutaan siitä, että näiden kerrosten "omaisuuskiuhko" ja "ahdaspielisyytys" estää sosialidemokratista agitatoria; pitää kuitenkin muistaa, että tämä käsitteily on ainoastaan kuvastava sangen luonnollisia seikkoja. Tällaista talonpoikaa kohtaan ei pääoma esiinny edistys- vaan ainoastaan hävitysvoimana. Se proletarisoi hänet, ei niin että se svökseisi hänet pois surullisesta tuotannostaan, vaan painaa hänen liikkeensä yhä svyemmälle alas.

Suomen lahtarien uhrien sukulaiset ja tuttavat!

Jos teillä on Suomessa työväen oikeuksien puolesta taistelleitten toverien joukossa kaatuneitten tai vangiksi joutuneitten sukulaisenne tai tuttavienne

VALOKUVIA

niin lähettäkää ne HETI Toverin, Työmiehen ja Raivaajan kustantaman Amerikan Suomalaisen Työläisten KALERIN

Toimitukselle, Box 468, Fitchburg, Mass.

Tarkoituksena on muistaa Suomen rohkeata työväenluokkaa silläkin tavalla, että täällä asuvien suomalaisten työläisten Suomessa kaatuneitten tai vangiksi joutuneitten sukulaisien ja tuttavien kuvat julastaan Kalerenissamme luokkainnuitukseksi ja historiallisiksi muistoksi sekä samalla innostukseksi ja rohkaisuksi meille toisille.

Jos teillä on hallussanne näitä henkilövalokuvia, niin lähettäkää heti Kalerenin toimitukselle ja täyttäkää samalla allaoleva lippu sikäli kuin teillä on tietoja.

Lähettäjän nimi ja osoite
Taistelutoverimme nimi
ikä kotipaikka
Ammatti
Missä kaatui ja koska
Missä joutui vangiksi ja koska
Muita huomautuksia

KALERIN TOIMITUS,
Box 468, Fitchburg, Mass.

LIIKKEENHOITAJA HALUTAAN

Grays Harborin Työläisten Osuuskunnan Hoquiamissa olevan harrastukseen hoitajan paikka julistetaan hakukelpoisten haettavaksi. Samalla julistetaan myöskin kirjantähtäin paikka haettavaksi. Hakemukset kumpaankin toiseen suositukset ja palkkavaatimus mukana pitää olla sisällä syyskuun 1 p. 1918. — Liikkeenhoitajalta vaaditaan \$1,000 takaus. —Osoite: FRANK WARTIO

727 J. St., Hoquiam, Wash.

LIIEKAPULAISEN PAAKKA AVOINNA.

Halutaan suomalainen nainen liikeapulaiseksi Woodlandin maanviljelijäin osuusliikkeeseen. Palkkavaatimukset ja suositukset ovat lähetettävä hakemusten mukana. Etusija liike-elämään tottuneilla. Hakijalta vaaditaan täydellinen englanninkielen taito. — Haku aika loppuu syyskuun 24 p:ään. Hakemukset osoitettavat:

Farmers Coop. Trg Co. Johtokunta
C/o Armas J. Fields,
Lbx 122, Woodland, Wash.

Australialian hallituksen rautatiet

Jo yhdeksännentoista vuosisadan puolivälissä alkoi Australian kansa yleisesti ymmärtää, että yksityisten rautatieyhtiöiden tarkoituksena ei ollut kunnollisten rautateiden rakentaminen ja ylläpitäminen, vaan yleisten maiden ja varojen hankkiminen osakkailleen rautatielekkeen varjolla. Seurauksena olikin, että kansa päätti ryhtyä riistämään itseään omaksi hyväkseen — jos mikään riistäminen tuli kysymyksenäkään — ja rautateiden rakentaminen, ylläpitäminen ja omistus tuli hallituksen asiaksi. Suurin osa Australian rautateistä kuuluu valtiollisuuksille, tämä johtuen siitä, että valtiot liittoutuivat vasta v. 1900. Jokaisella valtiolla on kuitenkin omat rannikkolinjansa, joita myöten kunnien valtion tavarat voidaan kuljettava luokkaa vastaan, niin saavat kuitenkin riistämisen erilliset muodot aikaan sen, että joutuvat näiden keskuudessa ainoastaan sangen vaikeasti ja hitaasti voivat aloittaa osatonta vallankumoustaistelua. Teollisuustyöväestö, joka luvultaankin on muita suurempi, on myöskin taloudellisen asemansa avulla taistelussa ensimmäinen, siihen liittyvät muut riistetyt vasta vähitellen ja osittain.

Vaikkapa siis kaikkien riistettyjen edut käyvät yhteen osattava luokkaa vastaan, niin saavat kuitenkin riistämisen erilliset muodot aikaan sen, että joutuvat näiden keskuudessa ainoastaan sangen vaikeasti ja hitaasti voivat aloittaa osatonta vallankumoustaistelua. Teollisuustyöväestö, joka luvultaankin on muita suurempi, on myöskin taloudellisen asemansa avulla taistelussa ensimmäinen, siihen liittyvät muut riistetyt vasta vähitellen ja osittain.

Ostoksia tehdessämme mainitkaa että olette nähneet ilmoituksen Toverissa.